

Socialdemokratiets synspunkter på dette lovforslag:

Lovforslaget er en tilpasning af arkivlovgivningen til den kommende lov om behandling af personoplysninger. Hovedparten af forslaget er en konsekvens af justitsministerens lovforslag nr. L 44, som bygger på anbefalinger fra Udvalget om Registreringslovgivnings betænkning om behandling af personoplysninger fra 1997.

Lovforslagene L 44 og L 96 skal også ses i lyset af EU-direktiv 95/46 om offentlig behandling af personoplysninger. Danmark er forpligtet til at implementere direktivet i sin lovgivning.

Desuden indeholder L 44 et par selvstændige ændringer inden for Kulturministeriets eget regi. Den første er en bestemmelse om elektronisk arkivering, og den anden er en delegeringsbestemmelse, som giver kulturministeren mulighed for at delegerer den mere detaljerede regelsættelse ved bevaring og kassation til Rigsarkivaren.

Jeg har nævnt den mere formelle og juridiske baggrund for selve forslaget, og nu vil jeg trække nogle andre elementer frem. Først og fremmest stiller udviklingen inden for informations-teknologien nye og stadig skrappere krav om sikkerhed i den offentlige forvaltning og arkivering i omgangen med sager med personlige oplysninger, og derfor skal lovgivningen gøres tidssvarende, så det bliver muligt at opfylde de krav, der stilles. Derfor er dette lovforslag fremsat.

Alle ved, at det i dag er svært, for ikke at sige næsten umuligt, at sikre lagring af elektroniske informationer. I sig selv er dette ikke særlig betryggende, men i sager vedrørende offentlige myndigheders fortrolige oplysninger om borgere i Danmark er det endnu mindre acceptabelt. Der må derfor hurtigst muligt findes en teknisk løsning på dette problem. Det er borgernes retssikkerhed, der står på spil, og netop retssikkerheden er et andet vigtigt politisk spørgsmål.

Personoplysninger skal opbevares fortroligt og med stor diskretion. Det gælder især, når oplysningerne udveksles mellem forskellige offentlige myndigheder. Opbevaring bør kun finde sted, når oplysningerne er aktuelle i sagsbehandlingsøjemed, og oplysningerne skal slettes, når de har mistet deres aktualitet. Her er det vigtigt at huske på, at når sagsbehandlingen har fundet sted, er oplysningerne stadig aktuelle for borgerens vedkommende. Folketinget skal derfor sikre, at de gældende regler tager hensyn til

dette forhold af hensyn til den enkelte borgers retssikkerhed.

Et tredje vigtigt synspunkt er, at der også skal tages hensyn til princippet om åbenhed i forvaltningen. Beskyttelsen af den enkelte borger og personlige oplysninger om denne skal fungere side om side med hinanden. Vi skal fortsat sikre en balance mellem disse overordnede principper.

Så vil jeg gerne fremhæve tre mere konkrete ændringer i forslaget. Papirarkivering og digital arkivering ligestilles, så der opnås en forenkling af lovgivningen, og de regler, der vedrørte Registertilsynet, kommer ind i den nye lov. Reglerne samles således i én og samme lov.

Endelig indføres der et nyt Datatilsyn, som skal varetage følgende to opgaver: for det første skal tilsynet generelt inddrages i sager om tilgængelighed, behandlingssikkerhed og vilkår for brug af oplysninger for at give borgeren sikkerhed for, at oplysningerne ikke gemmes længere end forsvarligt; for det andet skal tilsynet inddrages i konkrete sager om forældelsesfrister, hvor man giver bemyndigelse til eventuelt at forkorte perioden til under 80 år, samt i spørgsmål om dispensationer vedrørende rent personlige forhold. Disse to ændringer skal ses som en følge af de centrale principper, jeg talte om i starten.

Til sidst skal jeg nævne to ændringer, som kun vedrører kulturministerens sagsområde. Det drejer sig om indførelse af en bestemmelse om elektronisk sagsbehandling og arkivering og om at give kulturministeren mulighed for efter forhandling med forskningsministeren at opkræve betaling for opbevaring af materiale i statens arkiver indtil overgangen til elektronisk arkivering.

Socialdemokratiet støtter, som man næsten kan høre af det, jeg tidligere har nævnt, L 96; men vi må understrege vigtigheden af, at det sikres, at arkivloven først vedtages af Folketinget efter vedtagelsen af lovforslag nr. L 44 om behandling af personoplysninger. Der må således ske en nøje koordinering af Kulturudvalgets arbejde med kulturministerens forslag og Retsudvalgets behandling af justitsministerens lovforslag.

Kim Andersen (V):

Venstre var med ved udarbejdelsen af arkivloven i 1992, hvor vi stemte for den. Venstre stemte også for revisionen af loven i 1997, og jeg skal på Venstres vegne nu tilkendegive, at vi